

ИВАН ЙОНЧЕВ ЗА РОДИНАТА

chitanka.info

*Веднџж попитах аз сърната:
— Не ти, не ти ли веч додея
да скитаи вечно из гората,*

*или не знаеш, че зад нея
поле разстила се безбрежно,
поле цветисто кат градина?*

*Сърната прџхна и продума:
— Гората любя толкоз нежно,
защото моя е Родина.*

** * **

*Попитах чайката: — Морето
защо обичаи толкоз ти,
или не знаеш под небето
че има други красоти?*

*Или не знаеш?... — Но додето
да свърша реч, политна тя
и волно-горда над морето
безбрежно в миг запя:*

*— Че греят дивно небесата,
брегџт че хубав е аз знам,
но знай — за нищо на земята
не ща морето аз да дам.*

** * **

*Попитах себе си: — Защо ли
обичам таз страна, която*

*на мен отреди зли неволи
и в мен погуби всичко свято,*

*в която страдам и линея
ей тридесета веч година? —
Неволно рекох: — Любя нея,
защото моя е Родина!...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.